

Som arrangører og workshopkoordinatorer på Youth 2002 projektet falder det læserbrevsskribenterne for brystet at læse Niels I. Meyers indlæg, hvori han efter deres mening nedgør 1000 unge menneskers arbejde og deres bud på, et fremtidigt Europa.



UNDSKYLDNING – Professor Niels I. Meyer anklages for manipulation. Han burde give en undskyldning til de 1000 unge mennesker, som tør diskutere og forme fremtidens Europa, skriver Kresten Dørup og Esben Mortensen.

## Meyer manipulerer - ikke Youth 2002

Af Kresten Dørup, stud.scient.pol., og Esben Mortensen, stud.scient.pol., Ydunsgade 7, 4., København N

SOM ARRANGØRER og workshopkoordinatorer på Youth 2002 projektet på Oure Højskole falder det os for brystet at læse Niels I. Meyers (NIM) indlæg, hvori han på ganske arrogant vis nedgør 1000 unge menneskers arbejde og deres bud på, hvordan et fremtidigt Europa skal se ud. Gennem de sidste fem til seks måneder har organisationen Youth 2002, en sammenslutning af 13 folkehøjskoler i Danmark, arbejdet intenst på at virkeliggøre en vision, som indtil midten af juli i år ikke var set andetsteds.

### Fremtidens Europa

Projektets formål var at bringe 1000 unge mennesker fra hele Europa til Danmark for at diskutere fremtidens Europa. De unge fik mulighed for på egne præmisser at udforme deres svar på, hvordan en fremtidig Europæisk forfatning skal tage sig ud. Og det lykkedes! På Oure Idrætshøjskole var vi helt på det rene med, at det skulle være de unges bud på en forfatning, der kom ud i den anden ende -

ikke nogen andres. De 14 dage forløb derfor efter en model, hvor deltagerne via workshops og delegeret forhandlinger skabte en fælles holdning omkring indholdet af deres forfatning.

Kun de absolut overordnede temaer havde vi som koordinatorer udvalgt på baggrund af, hvad "normalle" forfatninger indeholder.

Diskussionerne samt de efterfølgende forhandlinger og konklusioner baserede sig helt og holdent på deltageres egne kraftanstrengelser, og de kunne frit have valgt et mellemstatsligt samarbejde - det gjorde de dog ikke.

På Oure Idrætshøjskole var alle diskussioner og forhandlinger opbygget efter et princip om delegation, således at den fælles meningsdannelse baserede sig på forhandling og udpræget kompromissøgning.

Denne beslutningsform tilgodeser de demokratiske værdier og forhindrer, at holdninger bliver trukket ned over hovedet på deltagerne, som NIM ellers fejlagtigt påstår.

Det forfatningsforslag, de unge europæere i Oure vedtog, havde da også opbakning fra mere end 95 pct. af deltagerne i den endelige afstemning!

På den baggrund har vi

svært ved at se, hvordan en indoktrinering fra eksempelvis Uffe Østergaard skulle have fundet sted.

Uffe Østergaard deltog først i arrangementet på den sidste dag i Rønshoved, hvor de delegerede fra højskolerne mødtes med så klokkeklare forhandlingsmandater, at de ville være udvandet i protest, hvis Uffe Østergaard, havde forsøgt at inkludere de delegerede bestemte meninger.

### Undskyldning udbedes

Meldingerne fra vores delegerede var, at Uffe Østergaard kun få gange var inde i lokalet for at assistere og kun på faktuelle spørgsmål, som opholdt forhandlingerne unødigt. Grundlæggende må der fra os lyde en klar afvisning af enhver form for indoktrinering af deltagerne i Youth 2002.

Vi så tværtimod fagligt velfunderede, engagerede og selvstændige deltagere, som kun bøjede sig for det gode argument eller en fair afstemning.

Med andre ord synes NIM's påstand at være så misvisende og fejlagtig, at han burde give en undskyldning til de 1000 unge mennesker, som modsat NIM, tør diskutere og forme fremtidens Europa.

## Prøv tilbagetrækning

Af Ole Olsen, formand for Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening, Munkesøvej 21 B, Roskilde

ISRAEL BEBUDEDE 4/8, at ville svare igen "uden nåde" på de seneste selvmordsbombere og andre angreb fra Hamas' side. Efter den tonstunge bombe mod et boligområde i Gaza forleden må man frygte, hvad der nu kommer ud fra det militære arsenal.

## Kampen mod muslimerne

Af Erik Bach, Mølleparken 258, Billund

HANS Chr. Neerskov skriver 2/8, at korstogene var en fejltagelse. Det er rigtigt, hvis man mener, at det er en fejltagelse, at HCN frit kan skrive sin uforbigelige mening. Havde pave Urban II ikke kaldt til kamp mod muslimerne 27. november 1095, hvordan havde verden så set ud i dag? Krig er altid forfærdelig, men det, korsridderne gjorde, kan ikke have været mere barbarisk end muslimernes voldelige fremmarch op i Europa. Det var godt, muslimerne dengang blev slået tilbage, og godt, de blev slået tilbage, da de igen i 1683 var trængt frem til Wien. Og det er godt, der i dag er nogle, bl. a. Moses Hansen, der er opmærksom på, hvad der sker.

## Monarkiets fremtid

Af Martin Munk Stigaard, Katrinebjergvej 132 A, Århus

MIDT I GLÆDEN over Danmarks nye prins vil det nok være på sin plads at drøfte monarkiets fremtid. Først havde vi den latterlige ballade om prins Henriks placering i det royale hierarki, og senest slap prins Joachim for en parkeringsbøde. Avisernes debatsider vidner om, at denne særbehandling falder en del danskere for brystet. Rent økonomisk betyder det intet at lade en prins slippe for en mindre bøde, men moralsk ville det have gjort alvor-dagen til forskel, hvis prins Joachim havde vist sig som et mandfolk, erkendt sin fejl og betalt bøden.

Mer ud fra det militære arsenal. Måtte jeg foreslå Israel at prøve en hel ny taktik, nemlig at gribe om nældens rod, besættelsen af fremmed territorium i almindelighed og de illegale bosættelser i særdeleshed. Det er i flere internationale undersøgelser blevet fastslået, at det er den ekspanderende israelske bosættelse på palæstinensisk

jord, som dels ødelagde fredsprocessen, dels fremprovokede den nye infatada for snart to år siden. Alligevel er der ikke blevet nedlagt en eneste bosættelse, men tværtimod bygget flere. Fred skabes ved, at Israel trækker sine bosættelser og soldater tilbage fra Gaza, Vestbredden og øst-Jerusalem. Hvor svært kan det være?

## KORT SAGT

E-mail: debat@jp.dk

### Socialdemokratiets skæbne

Hr. Pittelkow skriver i Jyllands-Posten 4/8: »Et stort spørgsmål hænger over danske politik: Hvad er Socialdemokratiets fremtidsprojekt? Død! Hr. Pittelkow undrer sig over, hvad der er galt med Socialdemokratiet. Hr. Pittelkow, det er jo uheldigt at sige - det kan vi alle se. Skån det for længere lidelse. Giv det den sidste sprøjte. Det gør jo alligevel - om end langsomt. I dette tilfælde er aktiv dødsbøje det eneste rigtige.

Helga Ballisager  
Thisekirkevej 13, Roslev

### Årsager til bolig mangel

Kan man forestille sig, at en af årsagerne til bolig mangel er, at de tusinder af mennesker, man "importerer" hvert år, forøger manglen på boliger? Jeg mener nemlig ikke, danskerne eller deres tilvækst væsentligt. Jeg vil foreslå, at man også forklarer disse ting i de undersøgelser, man foretager angående emnet.

Jens Terp  
Elkærvej 4, Tversted, Bindslev

### Milde Moses

Stemmingsrapport fra Nørrebro: Nu gik vi lige og nørkede så hyggeligt, lakerede vores trækoller, puslede med molotovcocktails under revolutionær højt-læsning, mens andre fredeligt samlede (bro-)sten - og kors for en opvigler, der så kommer og provokerer os. Til våben, alle fredselskende! Jihad, jihad - se kunders der i baggrunden.

Elmer Jespersen  
Bøgevangen 9, Stenstrup

### Stå fast, Moses!

Trods modstand fra en del af det statsautoriserede danske præsteskab er du en af de få, der tør markere, at Danmark endnu er et kristent land - og du gør ikke knæfald for islam i modsætning til det "politiske korrekte" Danmark.

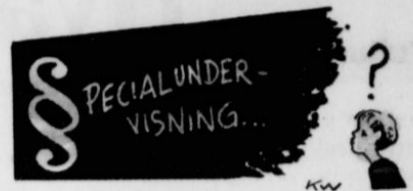
H. Rasmussen  
Sydvangen 5, Kolding

### Ytringsfriheden

A propos ytringsfrihedens trange kår i Sverige og ditto i Danmark: Moses Hansens korstog på Nørrebro. Citat af Voltaire: »Jeg er uenig i, hvad du siger, men jeg vil kæmpe til døden for at du kan få lov til at fremføre din mening.«

Niels Hugo Hagelskjær  
Wolfe Friksvej 73, Søndervej, Ringkøbing

Send Deres "Kort sagt" til Jyllands-Posten, maks. 40 ord, mærket "Kun for JP". Vi henviser i sørg til reglerne for optagelse af læserbreve.



## Mere specialundervisning

Af Niels Chr. Sauer, medlem af hovedstyrelsen i Danmarks Lærerforening, Meistersvej 42, Næstved

MANGE skolepolitikere giver i disse dage ondt af sig, fordi skolen bruger for mange penge på specialundervisning. Men de har kun sig selv at takke. Det er en udvikling, de selv har iværksat med piber og trommer. Selvom selvsigten kommer tydeligt til udtryk i Jyllands-Posten 2/8, hvor undervisningsminister Ulla Tørnæs udtaler: »Specialundervisningen kan minimeres, hvis skolen i den almindelige undervisning tager flere hensyn til det enkelte barns behov. Skolens skal i højere grad tage udgangspunkt i, at hvert barn lærer på forskellige måder og i forskelligt tempo.«

Det har altid været sådan, at specialundervisning adskilte sig fra normalundervisning netop ved gra-

den af differentiering af undervisningen i forhold til den enkelte elev. I normalundervisningen rettes undervisningen ind efter en midtnormal, i specialundervisning kræves der udarbejdelse af individuelle læreplaner for og med hver enkelt elev. Det er derfor, en klasse med op til 28 elever kan undervises af én lærer, mens specialundervisning finder sted på langt mindre hold - typisk et par stykker ad gangen.

Med den nugældende folkeskolelov er kravet om differentiering indført for al undervisning i folkeskolen. Når det tolkes sådan, at den almene undervisning i praksis kræves tilrettelagt som specialundervisning, har man reelt afskaffet normalundervisningen.

Hvordan nogen på denne baggrund kan forsvares over, at specialundervisningen eksploderer, er mig en gåde.

## Skævhed i vurderingen

Af Per Jørgensen, Ildervej 9, Hundested

JEG SKAL undlade at tage parti for nogen af parterne, men det er frygtelige ting, der sker, når der udveksles bomber.

Jeg kan dog ikke lade være med at tænke på, om det vil skabe lige så stor en storm og reaktion, hvis Israel anvendte selvmordsbomber i stedet for missiler og kampvogne.

Det virker som om, at selvmordsbomberne ikke

kommer op på samme plan i medierne og i de internationale organer, som kampvogne og missiler gør.

Derved skabes en skævhed i bevidstheden omkring de frygtelige drab, der sker, der ikke hjælper til en fair debat.

Når den ene part kan udføre sine uhyrligheder uden samme bevågenhed som den, der udvises over for den anden part, så modvirker det, at parterne kan eller vil mødes og søge drøftelser.

### Skriv til os på debat@jp.dk

Vi bringer kun indlæg alene sendt til JP og beder Dem påtegne indlægget "Kun for JP". Indlægget skal være påført Deres navn og adresse. Vi forbeholder os ret til forkortelser og påtager os intet ansvar for tilsendte debatindlæg. Brevne sendes til: Debatredaktionen, Jyllands-Posten, Grøndalsvej 3, 8260 Viby J.

# Dansk Folkeparti på politikmageriets vej

Dansk Folkepartis politik er ved at udvikle sig til en gang socialdemokratisme plus 10 pct., skriver dagens kronikør. Partiet bør i stedet være talerør for en afpolitiseret af samfundet, ellers bliver valgdagen til dommens dag for Pia Kjærsgaard

### JP-KRONIK

ONSDAG 7.8. 2002



Af Steen Steensen, lektor, Ranum

Hvad skal man mene om Dansk Folkeparti? Er det folkeligt? Er det frihedsorienteret? Er det formynderisk? Vil partiet afpolitiserer samfundet, eller må man fra Dansk Folkepartis side regne med endnu mere politikmageri?

Det er slet ikke så nemt at svare på. Partiets politik hænger ikke sammen. Det er både frihedsorienteret og formynderisk. Lad os straks tage fat om problemet.

Dansk Folkeparti er et nationalt sindet parti. Og tak for det. Den nationale sag er både folkelig og frihedsorienteret. Et folks identitet er knyttet til fædrelandet, til historien og modersmålet. Nationalstaten holder sammen på det fælles skabte. Den bærer et folks erfaringer og dets åndelige værdier. For fastboende mennesker er det vigtigt at høre til et sted.

holder udenlandske politikmagere fra døren. Nationalstaten er ikke til salg. Også indvandringen truer den nationale identitet. Begge dele må der sættes en stopper for.

På de nævnte områder yder Dansk Folkeparti en påkrævet indsats. Den Europæiske Union udgør en folkelig katastrofe. Projektet er politikmagernes og bureaukraternes værk. Det er helt igennem akademisk. Kandidaterne fra de højere skoler bygger reder til sig selv. Unionen er skabt af intellektuelle, ved intellektuelle og for intellektuelle. Et bogligt aristokrati anlægger baser i Europas midte.

Union og indvandring hænger sammen. Begge dele undergraver nationalstaten. Og det passer den europæiske overklasse godt. Den har ikke brug for fædrelandet. Nationalstaten, lyder det fra den boglige klasse, hører fortiden til. Et land, et folk er for småt for de viderekomme i teksten. Opgaven for Dansk Folkeparti er ligetil. Partiet skal værne om den nationale frihed. Det gøres, og det er fint.

Men derefter. Hvad skal den nationale politik kædes sammen med? På dette punkt fejler partiledelsen. Dansk Folkeparti betræder politikmageriets vej. Partiet forsøger at overgå Socialdemokratiet i sociale foranstaltninger. Dansk Folkeparti er en gang socialdemokratisme plus ti procent. Landet skal åbenbart forvandles til et socialkontor og indbyggerne gøres til sociale klienter.

Partiet understøtter velfærdsstatens formynderi og omklamring. Velfærdsskruen drejes endnu nogle omgange. På den facon gøres borgerne yderligere afhængige af den politiske magt. At støtte er at styre. Den overmægtige stat bremses ikke. Det sociale apparat fodres med patienter og vokser sig federe og stærkere.

Dansk Folkeparti tror på nationens styrke, men ikke på individets. Den kombination hænger ikke sammen. Vælgerne frustreres. Hvad skal man stemme på? National frihed. Ja tak! Men en gang socialdemokratisme plus 10 procent. Nej tak!

Den nationale og den personlige frihed går i spænd. Men yderligere

skal det siges: Betingelsen for personlig frihed er økonomisk frihed. Det frie marked føder frie mennesker. Og videre: Frimarkedets nerve er privatejendommen. Det er den, der skal holde politikvæsnen på afstand. Altså, den nationale ejendomsret danner bolværket mod udenlandske politikmagere. Den private ejendomsret udgør bastionen mod indlandets politikere.

Desværre fatter Dansk Folkeparti ikke denne logik. Det arbejder kun for genopbygningen af den ydre forsvarsvold. Privatejendommen lader lederne i partiet forfalde. Der er ellers nok at tage fat på. Politikere og bureaukrater hænger i klaser på ryggen af produktive mennesker. Fiskere og landbrugere, arbejdsfolk og bagere holdes under opsyn fra morgen til aften. Forbrugernes dømmekraft skubbes til side.

Miljøkommissærerne og Danmarks Radio fortsætter uhindret deres nedbrydende bestilling. Dansk Folkeparti ser passivt til. Socialhjælp kan producenterne få. Økon-

misk frihed er derimod ikke partiets sag. Den kan nemlig ikke kombineres med socialdemokratisme plus ti procent.

Dansk Folkeparti identificerer sig med rigets historie. Alligevel synes en kort lektion i faget påkrævet.

Hvad har privatejendommen betydet for dansk kultur? Her kan ordene ikke blive for store. Landboreformerne for to hundrede år satte gang i en formidabel udvikling. Overgangen fra fæstevæsen til selveje gav landdistrikterne et enestående løft. Næringsfriheden bredte sig snart til byerne. Retten til at etablere sig frit pusede liv i dørske købstæder.

Den økonomiske og den personlige frihed førte med sig en forbløffende foretogsomhed og arbejdsglæde. Opfindsomheden blussede. Og velstanden steg uden sidestykke i folkens historie. Enevælden blev afskaffet i 1849, og en fri forfatning kom til. Politikerne tildeltes et mere beskedent

råderum. Afpolitiseringen gjorde det civile samfund stærkt. Folkekulturen blomstrede.

Privatejendommen er frihedens, velstandens og kulturens trumfkort. Men hvorfor angribes den så i dag? Og hvordan kan det være, at politikmageriet påny er kommet i vælten?

Her kommer problemet med de intellektuelle ind i billedet. Bøgerne herrer kan ikke drive privat virksomhed. Universiteterne ødelægger kandidaternes evne til at producere og handle. De lange studier kvæler individets medfødte evne til at klare sig selv. Naturlige instinkter kvæles. Hverken realisme eller beslutningskompetence læres på de højere skoler. Forskernes, lærernes og studenternes teoretiske vidtløftigheder får ingen personlige konsekvenser. Anderledes på et frit marked. Der koster tabelige ideer penge.

Men dertil kommer, at skolerne fungerer som varmekasser. Universiteterne er kuvoser. Studenterne pakkes ind i vat. De gøres til tryghedsnarkomaner. Sådanne kandidater vil ikke have mange chancer som selvejere og iværksættere. Konkurrencen i den friske torvehandel slår dem ud. På et frit marked er de intellektuelle meget lidt bevendt. Akademikere har sjældent forstand på penge. I et kapitalistisk samfund kommer de højest til at spille i anden division.

Hvad man ikke dur til, går man ikke ind for. I halvanden hundrede år har de intellektuelle da også hamret løs på økonomiens selvregulerende kræfter. Kapitalismen er asocial, råber de bogligt begavede. Råberiet har ikke været forgæves. Kapitalismen er gjort til noget negativt. Den private ejendomsret er ikke længere ukrænkelig. Virksomhederne fratages dispositionsfriheden. Regulering, kontrol og overvågning må der til.

Dansk Folkeparti har slugt alt for meget af denne falske propaganda. Igen forekommer en belæring til partiledelsen nødvendig. Kapitalismen er bolværket mod en autoritær udvikling. Den er demokratiets forudsætning. Intet demokrati uden kapitalisme og ingen kapitalisme uden demokrati. Det er historiens lære. Fri konkurrence er den lille mands chance. På torvet findes der altid en

mulighed. Politik derimod bestemmes til syvende og sidst af den dominerende klasse.

De intellektuelles antikapitalisme har en selvskudt baggrund. Kandidaterne fra de højere læreanstalter klarer sig dårligt på et frit marked. I skolemiljøet har de bogligt begavede succes. Derfor må det gunstige samfund ligne skoleverdenen så meget som muligt. Her kommer interessen for velfærdsstaten ind i billedet. Jo mere politik og stat, formynderi og forsorg, der findes, des større er chancen for succes. I et socialiseret samfund er de intellektuelle selvsikre i 1. division.

Over for politikmageriet og det voksende formynderi er de borgerlige partier ikke været til nogen nytte. Den nationale grænse vogtes ikke. Hverken Venstre eller Det Konservative Folkeparti holder hånd om nationalstaten. Ej heller privatejendommen forsvares med næb og kloer. Siden 1960'erne er politik og stat trængt ind i civile territorier.

I samme tidsrum blev der uafledelig pumpet penge i de videregående uddannelser. Universiteterne fodres fremdeles med dynger af kroner. Jamen, det er jo gift for kapitalismen! Og der bliver ikke gjort noget for at stoppe pengestrømmen til miljøbevægelsen og Danmarks Radio. Jamen, det er jo gift for selvejet og selvbestemmelsesretten!

Den nye borgerlige regering vil rette op på nogle af forsommelserne. Nationalstaten forsvares fortsat ikke, men presset på privatejendommen skal dæmpes. Men har regeringen mod til at tage et alvorligt opgjør med universiteterne, miljøbevægelsen og Danmarks Radio? Næppe. Regeringen er bange for ordsmøderne.

Lige netop i det perspektiv må Dansk Folkeparti træde i karakter. Forsvaret af den ydre frihed skal kombineres med forsvaret af den indre. Opgiv socialdemokratisme plus ti procent! Gør partiet til talerør for en afpolitiseret af samfundet! Bid Venstre og de konservative i haser!

Det gælder om at smede jernet varmt. Ellers bliver valgdagen for Dansk Folkeparti en dommens dag.

